

Keresztelés

*Az Úr Jézus ezt mondta: "Azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen." (Jn 10,10)
Majd feltámadása után ezt a parancsot adta apostolainak: „Menjetek, tegyétek tanítványaimmá mind a népeket. Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek!” (Mt 28,19).*

A keresztség szentségének kiszolgáltatásakor Isten életében részesülünk: a mennyei Atya gyermekei, Jézus testvérei leszünk a Szentlélekben, és az Egyház közösségében.

Minden szentségkiszolgáltatás hatékony: a látható szentségi jel valóságosan közvetíti Isten szeretetét, az ő életébe kapcsol bele.

Amikor egy felnőtt ember szívében felébred a vágy, hogy megkeresztelkedjen, az Egyház felkínálja a lehetőséget, hogy Jézus személyét és tanítását megismerje és azt a közösség segítségével életre tudja váltani. Mindez nem csupán ismeretet jelent, hanem a keresztény életmód elsajátítását, a keresztény közösség életébe való bekapcsolódást. A katekumenátus az Egyház ősi gyakorlata a hit megismerésére és megélésére.

Ugyanakkor ősi szokás az egyházban az is, hogy a keresztény szülők újszülött gyermekük számára kérik a keresztséget. Mivel a csecsemő még nem képes tudatosan hinni, remélni, szeretni, ezért ilyenkor a szülők keresztény hitére támaszkodva szolgáltatjuk ki a szentséget: ők vállalják, hogy saját hitüket átadják gyermeküknek, megismertetik velük az evangéliumot és személyes hitre segítik, hogy felnőve személyes döntést tudjon majd hozni Krisztus és az Egyház mellett. Ezért az Egyház akkor kereszteli meg a kisgyermeket, ha ez a keresztény nevelés valóban biztosított.

Keresztség feltételei

Kisgyermek esetén:

A keresztelő kitűzött időpontja előtt legalább 1 hónappal a plébánián kell jelentkezni. A keresztelésre felkészítő személyes beszélgetésre időpontegyeztetés alapján kerül sor. Fontos, hogy erre a beszélgetésre lehetőleg a férj és a feleség együtt jöjjön el! Jelentkezni természetesen már a baba megszületése előtt is lehet. Szükséges azonban, hogy:

1. a szülők (vagy gyámok egyike) személyesen kérje,
2. megalapozott remény legyen a katolikus vallásban való nevelésre. (Ha ez a feltétel nem

teljesül, a keresztséget a jog előírásai szerint a feltétel teljesüléséig el kell halasztani.)

A keresztelő időpontja: a gyermekeknek vasárnapokon közös ünnep keretében szolgáltatjuk ki a szentséget.

Felnőtt korban:

A keresztelkedésre való felkészítés katekumenátusban történik. A plébániairodán keresztül kell időpontot egyeztetni a plébános atyával való személyes beszélgetéshez.

A keresztszülő

A keresztelendőt a keresztény életben való növekedésben a keresztszülő segíti és kíséri. Gyermekkeresztelés esetén az ő feladata a szülők segítése a keresztény nevelésben. Személyét maga a keresztelendő vagy ennek szülei jelöli ki, szükség esetén a plébános.

Ki lehet keresztszülő?

1. tizenhatodik életévét betöltött személy,
2. katolikus vallású,
3. megbármált és elsőáldozást már végzett,
4. éljen a hithez és a keresztszülői tisztséghez méltó életet: élő hitgyakorlata legyen, ha párkapcsolatban él, az legyen szentségileg rendezett. (Más vallású keresztények a keresztség tanújaként vállalhatnak szerepet.)

A jelentkezéshez szükséges dokumentumok

1. Kitöltött jelentkezési lap: a szülők, a gyermek és a keresztszülők adatai, a választott védőszent neve,
2. ha a szülők nem a plébánia területén laknak, akkor lakhely szerinti plébániájukról keresztelési engedélyt kell kérniük,
3. a keresztszülőknek a lakhely szerinti plébániájukról kell a keresztszülői tisztség vállalásához engedélyt kérni.

Jelentkezési lap letölthető [innen](#)

A katekumenátus

Az egyház beavató szentségeinek (kereszttség, elsőáldozás, bérmálás) a felvételével lesz a kereső ember véglegesen az Egyház tagjává. Ezért ezeket a szentségeket a felnőttek esetében együtt szoktuk kiszolgáltatni. Természetesen sok olyan felnőtt van, aki már részesült gyerekkorában a három szentség valamelyikében, de elhagyta hitét, vagy keresztelése után egyáltalán nem kapott hit-tanítást, most azonban szeretne keresztényként élni és a szentségekben részesedni. Az erre való felkészítési folyamat a katekumenátus.

A katekumenátus ideje legalább két év, de lehet több is annak szellemében, hogy ki, mikor, hogyan érik meg a szentség felvételére.

Jelentkezés: a plébánián, időpontot kérve egy négyszemközti beszélgetéshez az atyával.

A katekumenátus a felnőttkorban megtért, vagy az Egyháztól eltávolodott és oda visszatérni vágyó fiatalok bevezetésének módja az Egyházba. Mindazokhoz szól, akik fiatal vagy felnőtt korban keresik a hitet, többet szeretnének megtudni Istenről, kíváncsiak a keresztények életmódjára és be akarnak kapcsolódni a keresztény közösségbe. Ezek a fiatalok kis csoportokban kapnak meghívást a keresztény katekézis életre váltására, a megtérés elmélyítésére.

A katekumenátus hosszú, általában több éves folyamat. A megtérés a Krisztus melletti alapvető döntéssel kezdődik, de hosszú úton bontakozik ki. Ennek során a katekumen részleteiben is megismeri a hitet, s annak szellemében elkezd gondolkodásának és magatartásának megformálását.

A megtérés lényegi eleme Krisztus tanításának életreváltása. A katekumenátus és a katekumenátus jellegű hitoktatás során a felnőtt (katekumen) nemcsak a napi imát gyakorolja, hanem a szenvedés elfogadását, a szegények, legkisebbek szolgálatát, az ellenség szeretetét, a krisztusi életről való tanúságtételt is. Mindez hosszú időt, érlelődést igényel: néhány hónapos katekumenátus (rendkívüli kivételektől eltekintve) nem vezet el a lelki beéréshez. Ezért írja elő

püspöki karunk is, hogy a katekumenátus „több évig is eltarthat... de legkevesebb egyéves folyamat legyen”.

Az az időszak, amikor a társadalom mindenestül kereszténynek látszott (vagyis az ún. népegyház kora) lejárt. Korunk újfajta lelkipásztorkodást, „új evangelizációt” igényel. Ez mindenekelőtt azt jelenti, hogy korunk szekularizált világában hitből élő keresztény közösségeket kell létrehozni. Ezek a közösségek adhatnak a hívőknek erőt, hogy - XVI. Benedek pápa szavával - mintegy „útitársaságokban” átkeljenek a szekularizmus sivatagán. Ezek az örvendező és reményben élő közösségek fogják meghívni a kívülállókat az evangéliumi életre (vö.: Jn 13, 34).